

и чките мѣста и прохѣди за сѣли, и за-
 адѣли билѣ, и само̀ половинъ дѣнь ѿ Им-
 ператора ѿстоѣли. Константи́нъ като̀ во-
 аше своите полковѣ распы́тивалъ ѣ, дѣ са
 амира́ Императора, да го хвѣни, а́ Импе-
 раторъ дрѹго ниѣ зна́алъ ѿсвѣмъ да са
 рые, и оубѣжища да тѣрси. Когато са
 Константи́нъ было̀ приближи́лъ, Имперѣ-
 торъ съ незнѣенни пѣтики са възкѣчилъ на
 ланинѣта Гѣна, и са скрѣлъ, на своите
 ѣкъ ка́залъ чи сѣкѣй за сѣбеси да са ста-
 де. ѿ тамъ ѣ ѿпрѣвилъ вѣстьници, да
 ѣ корѣбль кѣлко̀ поскѣро тамъ приѣѣгалъ.
 ѣтна като̀ дошѣлъ корѣба влѣзалъ въ
 ѣго съ нѣкои ѿ своите и ѿ вѣзалъ са въ
 Константино́поль со́съ срѣмъ. И дрѹгите
 ѣгови хѣра, разѣѣгали са по Ора́кѣа, и
 и чките скѣро са билѣ оубѣтени.

§. 10.

Фѣлтѣнъ Иконѣйскѣи Мѣлѣнъ, когото
 Императоръ на пѣмощъ повѣкѣлъ, съ сво-
 те хѣра, и съ Императорската Кѣсса зат-
 вѣрилъ